

HLAVNÍ TÉMA

PLATBA OSOBNÍMI ÚDAJI – REALITA DNEŠNÍ DOBY A JEJÍ REGULACE?

Digitální obsah nebo digitální služby se dnes často poskytují v případech, kdy spotřebitel za ně nutně neplatí, nýbrž namísto toho poskytuje obchodníkovi osobní údaje. Takové obchodní modely se již používají v různých formách na velké části trhu. Ačkoli dosavadní právní úprava plně uznává, že ochrana osobních údajů je jedním ze základních práv a osobní údaje tudíž nemohou být považovány za komoditu, je třeba je respektovat, aby spotřebitelé měli v souvislosti s těmito obchodními modely právo na smluvní prostředky nápravy.

Obecně

Platba osobními údaji, jakožto poměrně nový termín, se začíná postupně objevovat a zakotvovat v právních předpisech, jak mohlo být vidět na začátku tohoto roku přijetím směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2161 ze dne 27. listopadu 2019 (dále jen tzv. „Doprovodná směrnice“), která přinesla úpravu čtyř stávajících unijních spotřebitelských směrnic, mezi nimi i směrnici 2011/83/EU o právech spotřebitelů (dále jen „Směrnice 2011/83“), která mj. upravuje a bere v potaz jak situace, kdy spotřebitel platí nebo se zavazuje platit peníze, tak i ty, kdy spotřebitel poskytne nebo se zavazuje poskytnout obchodníkovi své osobní údaje za určitou službu.

Doprovodná směrnice zajistila konzistentnost mimo jiné se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb (dále jen „Směrnice 2019/770“), která se vztahuje i na smlouvy, na jejichž základě poskytovatel poskytuje nebo se zavazuje poskytovat digitální obsah nebo digitální službu spotřebiteli a spotřebitel poskytne nebo se zavazuje poskytnout osobní údaje.

Osobní údaje v hlavní roli

Směrnice 2011/83 a Směrnice 2019/770 se vztahují na smlouvy o poskytování digitálních služeb a obsahu, který není poskytován na hmotném nosiči (tj. poskytnutí digitálního obsahu online), bez ohledu na to, zda spotřebitel platí cenu v penězích nebo poskytne osobní údaje.

S ohledem na to, že v obou těchto případech vzniká smluvní vztah, Doprovodná směrnice explicitně vztahuje na „placení“ osobními údaji veškeré právní důsledky vyplývající ze Směrnice 2011/83 a Směrnice 2019/770. V tento moment tak přichází na scénu tzv. Doprovodná směrnice, která zajišťuje kýženou

konzistentnost mezi oblastí působnosti Směrnice 2011/83 a Směrnice 2019/770, jež se vztahuje na smlouvy o poskytování digitálního obsahu nebo digitálních služeb, podle kterých spotřebitel obchodníkovi poskytne nebo se zavazuje poskytnout své osobní údaje.

A kam se podělo GDPR?

Veškeré zpracování osobních údajů spotřebitele by však i nadále měl obchodník provádět v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“).

Směrnicemi nejsou nijak dotčena práva spotřebitelů, jakožto subjektů údajů, která se vztahují na veškeré osobní údaje poskytnuté spotřebitelem obchodníkovi nebo shromážděné obchodníkem v souvislosti se smlouvou a v okamžiku, kdy spotřebitel ukončil smlouvu v souladu se směrnicemi. Směrnice by se rovněž neměly dotýkat práv, povinností a mimo-smluvních prostředků nápravy stanovených v GDPR. V případě rozporu mezi směrnicemi a právními předpisy EU o ochraně osobních údajů mají přednost právní předpisy EU o ochraně osobních údajů.

Působnost Směrnice 2011/83

Podobně jako v případě smluv o poskytování digitálního obsahu, který není poskytován na hmotném nosiči, by se měla Směrnice 2011/83 uplatnit vždy, když spotřebitel obchodníkovi poskytne nebo se zavazuje poskytnout osobní údaje, s výjimkou případů, kdy:

1. jsou osobní údaje poskytnuté spotřebitelem zpracovávány výlučně obchodníkem pro účely poskytování digitálního obsahu nebo digitální služby a obchodník tyto údaje nezpracovává k žádným jiným účelům,
2. obchodník shromažďuje osobní údaje výlučně za účelem plnění právních požadavků, které se na něj vztahují (např. nutná registrace spotřebitele za účelem zajištění bezpečnosti a identifikace),
3. obchodník pouze shromažďuje metadata, s výjimkou případů, kdy je tato situace podle vnitrostátního práva považována za smlouvu.

Číst více na www.pravniprostor.cz

Mgr. Jakub Málek | Tereza Pšenčíková LL.B., LL.M. | PEYTON legal advokátní kancelář s.r.o.

Na právním portálu Právní prostor.cz naleznete v nejbližších 14 dnech i tato témata:

Musíte propouštět? Poradíme vám, na co si dát pozor

Shrnutí novely korporátního práva a konkrétní doporučení

Antivirus: mají na náhradu mzdy nárok i členové statutárních orgánů?

Seriál Územní plánování: 2. díl - Funkce a procesy územního plánu

WWW.PRAVNIPROSTOR.CZ

MONITOR ÚČETNICTVÍ

Určen především pro účetní, mzdové účetní a další pracovníky, kteří zpracovávají účetní agendu

VÍCE INFORMACÍ

STRUČNĚ

DO (PRÁVNÍ) KOLIZE S MEZINÁRODNÍM PRVKEM

V posledních měsících jsme svědky značné proměny preferencí při volbě způsobu přepravy. Zatímco dříve většina z nás k cestě na dovolenou volila letadlo či vlak, pod tíhou současných událostí lze očekávat nárůst skepse. Dobrou volbou se naopak jeví cestování vlastním automobilem. Ovšem i zde, jak už to tak v životě bývá, mohou nastat kolize. Dopravní nehoda nás obvykle stojí spoustu starostí a energie.

[celý článek](#)

RUČENÍ V PŘÍPADĚ ÚPADKU VLIVNÉ OSOBY VE SVĚTLE NOVELY

Dne 1. ledna 2021 nabude účinnosti dlouho diskutovaná novela zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (dále jen „ZOK“), ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „NovZOK“), která přináší řadu podstatných změn. Jelikož se jedná o rozsáhlou novelu, zaměřuje se tento článek pouze na jednu dílčí část novely, a to na část týkající se změny úpravy institutu ručení vlivné osoby v případě úpadku.

[celý článek](#)

PROBLEMATIKA SPLNĚNÍ DLUHU ZA JINÉHO

Splnění dluhu za jiného zní na první pohled trochu jako utopie, ke které dochází zpravidla jen mezi příbuznými nebo osobami blízkými. Překvapivě se však jedná o právní institut, který plní řadu praktických funkcí, od jakéhosi „vynuceného“ postoupení pohledávky až po splnění dluhu za třetí osobu např. z titulu ručení. Problematiku plnění za třetí osobu upravuje ustanovení § 1936 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění.

[celý článek](#)

HRANICE ŠKODY SE V TRESTNÍCH KAUZÁCH ZVYŠUJE NA DVOJNÁSOBEK

Ve Sbírce zákonů vyšla novela trestního zákoníku, která mimo jiné zvyšuje hranice škody způsobené trestným činem, a to ve všech případech na dvojnásobek. Novela publikovaná pod č. 333/2020 Sb., reagující na růst minimální a průměrné mzdy, bude účinná od 1. října 2020.

Výkladové ustanovení § 138 trestního zákoníku, jehož se zmíněná novela dotkla, hraje zásadní roli při odlišení trestných činů od přestupků, a současně při rozlišení okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby.

V praxi to znamená, že některé ze skutků, které byly dosud posuzovány jako trestné činy, z trestněprávní kvalifikace vypadnou a nadále budou řešeny v rámci přestupkového řízení, jiné budou méně závažnými trestnými činy. Trestným činem krádeže tak napříště

již nebude takové jednání, kdy si pachatel přisvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, pokud tak na cizím majetku spáchá škodu nižší než 10 000 Kč (ledaže jsou dány jiné okolnosti, díky nimž je skutková podstata trestného činu krádeže naplněna). Dosud byla hranice poloviční. V tomto ohledu jde přitom o první novelu trestního zákoníku z roku 2009. Hranice škody, jak je známe dnes, byly již v trestním zákoně z roku 1961, a „napevno“ byly poprvé stanoveny 1. ledna 2002.

Zvýšení hranic pro klasifikaci způsobené škody či získaného prospěchu lze vítat. Od roku 2002 jsme byli svědky i šestiprocentní inflace a životní úroveň v České republice v zásadě kontinuálně rostla. Pokud průměrná mzda činila v roce 2002 částku cca 15.800,- Kč a v roce 2019 dosáhla průměrná mzda částky cca 34.000,- Kč, pak se zdá zdvojnásobení hranice adekvátní. Zaznívají však i kritické hlasy, podle kterých se v důsledku přijaté změny uměle sníží trestná činnost, respektive dojde ke zvýšení počtu majetkových přestupků, které budou muset vyřizovat obce.

Spodní hranici škody v trestním zákoníku se přitom nedávno zabýval i Ústavní soud. Okresní soud v Liberci (dále jen „OS v Liberci“) podal již v prosinci 2018 návrh na zrušení § 138 odst. 1 trestního zákoníku, a to v souvislosti s trestním řízením proti obviněné, která se měla dopustit krádeže, a tím způsobit škodu na cizím majetku ve výši cca 8 tisíc korun českých. Podle OS v Liberci se v důsledku konstantní výše hranic škody v trestním zákoníku fakticky zpřísnil trestní postih za trestné činy, když trestní odpovědnost v současnosti dopadá i na jednání, která svou závažností a důsledky pro poškozené osoby odpovídají činům, které byly dříve posuzovány jako přestupek, popř. byly mírněji trestné. Ústavní soud tento názor OS v Liberci nepopřel, nicméně shledal, že mu nepřisluší, aby posuzoval šíři hranic trestněprávní kriminalizace určitých typů jednání, nemá-li nahrazovat ústavní roli zákonodárského orgánu.

Číst více na www.pravniprostor.cz

JUDr. Bc. Klára Švandlíková | GHS Legal, s.r.o.

JUDIKATURA

BRÁNĚNÍ SHROMÁŽDĚNÍ POLICIÍ

V případě faktického zásahu policie je přípustnost žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nepochybná. Jedná se totiž o faktické úkony, které nelze podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Aktivní legitimace se v tomto případě zakládá pouhým tvrzením. Posouzení toho, zda může být úkon policie pojmově zásahem, je již otázkou důvodnosti žaloby.

Bylo řádně ohlášeno shromáždění, avšak v ohlášené době bylo ohlášené místo (náměstí) uzavřeno dopravními značkami a policie neumožnila účastníkům vstup. Jak se proti tomu mohli účastníci bránit? K uzavírce náměstí došlo opatřením obecné povahy stanovícím přechodnou úpravu provozu na pozemních komunikacích z důvodu probíhající mezinárodní návštěvy v souvislosti s níž bylo (protestní) shromáždění ohlášeno. Účastníci shromáždění se pokusili na soud obrátit se žalobou proti nezákonnému zásahu, kterou opakovaně rozhodoval Nejvyšší správní soud ve věci sp. zn. 3 AS 121/2017.

V dané věci již městský soud shledal, že výkon shromažďovacího práva občanů byl místně omezen podle zákona o pozemních komunikacích, a to s ohledem na bezpečnost státu. Podle rozhodnutí městského soudu bylo toto omezení přiměřené a dodal, že Česká republika nese zodpovědnost za osoby požívající mezinárodní ochrany nacházející se na jejím území.

Další řízení u vyšších instancí se pak točilo kolem otázky, zda se žalobci mohli proti takovému postupu soudně vůbec bránit. Podle posledního (únorového) rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v této věci je možné, aby se účastníci shromáždění soudně bránili přímo proti rozhodnutí o povolení uzavírky, a to přesto, že nemohli být účastníky řízení.

[celý článek](#)

LHŮTA PRO PODÁNÍ ŽALOBY PROTI NEČINNOSTI SPRÁVNÍHO ORGÁNU

Plénum Ústavního soudu (soudkyně zpravodajka Milada Tomková) zamítlo návrh Nejvyššího správního soudu na zrušení § 80 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, neboť neshledalo, že by toto ustanovení bylo v rozporu s ústavním pořádkem.

Nejvyšší správní soud podal návrh na zrušení předmětného ustanovení v souvislosti s jím vedeným řízením o kasační stížnosti. Touto stížností se stěžovatelka domáhá zrušení usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla pro opožděnost odmítnuta její žaloba proti nečinnosti Ministerstva vnitra v řízení o povolení k přechodnému pobytu. Navrhovatel se domnívá, že stěžovatelce je bez legitimního důvodu odprávn přístup k soudní ochraně, a to v důsledku napadeného ustanovení, které podání nečinnosti žaloby omezuje roční lhůtou.

Ústavní soud dospěl k závěru, že návrh není důvodný. Institut lhůty tvoří nedílnou součást právního řádu, je obsažen ve většině procesních předpisů a Ústavní soud ustáleně vychází z toho, že lhůta sama o sobě ani nemůže být neústavní. Prostřednictvím lhůty nedochází k odepření soudní ochrany, nýbrž pouze ke stanovení podmínek, za nichž se jí lze dle čl. 36 odst. 4 Listiny základních práv a svobod domoci. Nejde přitom o podmínku pro kohokoli a priori nedosažitelnou.

Smyslem lhůty je omezení neurčitosti v uplatňování práv a tento smysl naplňuje i napadené ustanovení. Je pojistkou, že se po mnoha letech nebudou vést soudní spory ohledně údajné nečinnosti v řízení, o kterém nejsou k dispozici žádné záznamy či které ani nikdy neexistovalo (a šlo jen o výmysl či chybu žalobce). To může mít význam i pro soukromé osoby, jichž se může správní rozhodnutí, jehož vydání se náhle žalobce s odstupem mnoha let domáhá, bezprostředně dotknout a které mohly očekávat, že takové rozhodnutí již vydáno nebude (a bez žaloby by ani vydáno nebylo).

[celý článek](#)

ROZHOVOR

MARIE BREJCHOVÁ, ONDŘEJ TRUBAČ - ROZUMNÉ PRÁVO

Rozumné právo je nově vzniklá názorová platforma tvořená nezávislými experty z nejrůznějších oborů práva. Za cíl si klade poskytovat zákonodárným sborům a dalším institucím odbornou oponenturu k návrhům zákonů a přicházet s novými podněty, které by dle jejich odborného názoru bylo vhodné implementovat. JUDr. Marie Brejchová, LL.M., prezidentka Unie podnikových právníků, působí v platformě coby expertka na právo a technologie a energetiku. JUDr. Ondřej Trubač, Ph.D., LL.M., advokát a expert na daňové právo, je jedním ze zakladatelů této platformy.

Platforma Rozumné právo vznikla velmi nedávno, v reakci na problémy způsobené pandemií COVID-19. Můžete čtenářům popsat průběh jejího vzniku? Jak jste se Vy stal/a členkou platformy?

MB: Mezi členy platformy mne pozval Ondřej Trubač a já souhlasila, protože jsem příznivcem nových věcí a nápad mne oslovil.

OT: Tak jako asi všichni ostatní, jsme v době koronavirové sledovali vyjádření zástupců státu, lékařů, ekonomů a jak se ukázalo, nejen mně, Petrovi Břízovi a Robertu Nerudovi, přišlo, že by měl být více slyšet i hlas právníků. Jak totiž ukázala například devadesátá léta, špatná legislativa může zatížit stát i byznys desetiletými vleklými soudními spory nebo významnými strukturálními problémy.

Jak vypadá Vaše činnost v praxi? Scházíte se na pravidelné bázi a stanoviska vzájemně konzultujete, či fungujete spíše individuálně a každý z expertů se zaměřuje výhradně na svůj obor práva?

MB: Schůzky přes internet a nyní i osobní probíhají jednou za 14 dní. Užší tým zpracovatelů připravuje

pokračování na straně 3

CODEXIS® COVID-19 V PERSONALISTICE

VÍCE INFORMACÍ

NOVELA ZÁKONA O STÁTNÍM ROZPOČTU

Dne 16. 7. 2020 byl ve Sbírce zákonů publikován pod č. 323/2020 Sb. zákon, kterým se mění zákon č. 355/2019 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2020, ve znění pozdějších předpisů.

Prostřednictvím této novely byl především zvýšen předpokládaný schodek státního rozpočtu za letošní rok na 500 mld. Kč. Zákonodárce takové zvýšení zadlužení v důvodové zprávě stručně ospravedlňuje především nežádoucím ekonomickým vývojem způsobeným rozšířením nemoci COVID-19 na našem území. To s sebou totiž mělo přinést jednak významný propad ekonomické aktivity a s tím spojené omezení daňových příjmů státního rozpočtu, jednak z toho měla vyvstat potřeba vynaložit ze státního rozpočtu zvýšené výdaje na boj proti šíření epidemie a na podporu ekonomiky.

Zákon své účinnosti nabyl dnem 16. 7. 2020.

 [Náhled dokumentu v právním informačním systému CODEXIS](#)

 [celý článek](#)

AKTUALITY

ŘIDIČ POŠTY USPĚL SE ŽALOBOU KVŮLI NIŽŠÍ MZDĚ OPROTI PRAZE

Řidič České pošty uspěl se žalobou, která poukazovala na nerovné odměňování pracovníků na stejných pozicích v různých regionech. Dovolání zamítl Nejvyšší soud (NS), podle kterého zákon umožňuje v rámci jedné firmy zohlednit v platech jen interní podmínky ovlivňující náročnost práce, nikoliv vnější okolnosti, například širší společenské a ekonomické prostředí daného regionu. Na rozhodnutí, které je dostupné na úřední desce, upozornil deník E15.

Řidič v žalobě tvrdil, že jeho mzda v Olomouci byla nižší než u kolegy v Praze na stejné typové pozici a tarifním stupni. Považoval to za nerovné zacházení. Pošta namítala, že do výše mzdy zaměstnanec se promítají jednak předpoklady a požadavky pro výkon práce, jednak podmínky jednotlivých pracovišť.

Práce řidiče v Praze je podle argumentace státního podniku složitější, odpovědnější a namáhavější, například s ohledem na velikost regionu a rozmístění provozu do několika částí a budov. Odměňování navíc zohledňuje i reálnou výši mezd a životních nákladů v Praze.

 [celý článek](#)

KOHO A KDE ŽALOVAT ZA KRIZOVÁ OPATŘENÍ VLÁDY?

Podnikatelé, kteří vidí, že od státu se žádné velké pomoci asi nedočkají, již začali uplatňovat nároky za krizová opatření vlády a opatření ministerstva vydávaná během nouzového stavu. Pokud patříte mezi ně, pravděpodobně už jste obdrželi nic neříkající reakci z úřadu vlády. Pokud jste se rozhodli obrátit se na soud, je zde dilema, jak označit žalovaného a u kterého soudu žalobu přiznat.

Ve sporu o náhradu škody způsobenou krizovými opatřeními vystupuje za stát v občanském soudním řízení podle rozsudku Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 1649/2007 Ministerstvo vnitřní ČR. Existují ale také názory, podle kterých to může být jiný orgán (zejména úřad vlády). Proto zveřejňujeme vybrané pasáže z usnesení Městského soudu v Praze z července 2020, které se k této otázce vyjadřuje.

Jde o věc, kde je namítána diskriminace přeshraniční pracovníce v důsledku krizových opatření vlády na hranicích. Zjednodušeně řečeno proto, že zatímco lidé, kteří do práce cestovali v rámci ČR, nebyli omezeni povinností automatické dvoutýdenní karantény či absolvování testu na koronavirus, žalobkyně takovým omezením čelila, protože za prací cestovala do zahraničí. Přitom epidemiologická situace byla v okolních státech srovnatelná.

 [celý článek](#)

NOVELA ZÁKONÍKU PRÁCE OČIMA EXPERTŮ: POCHVALY I NEDOSTATKY

30. 7. vstoupily v účinnost některé změny, které přinesla novela zákoníku práce, další důležité změny nabydou účinnosti dne 1. 1. 2021. Odborníci úpravu převážně chválí, pozitivně vnímají například nový způsob výpočtu dovolené, navýšení odškodnění pro pozůstalé po obětech pracovních úrazů či větší zodpovědnost zaměstnanců u doručování důležitých dokumentů.

Mezi jiným ale na druhou stranu kritizují nedostatečnou specifikaci částek u odškodnění pracovních úrazů a chybějící právní zakotvení elektronické komunikace. Největší změnou, která se navíc dotkne široké veřejnosti, je nová koncepce dovolené, která nyní zohledňuje odpracované hodiny, nikoliv pouze směny.

 [celý článek](#)

ČLÁNEK

UŽÍVÁNÍ OCHRANNÝCH ZNÁMEK VE VIDEOHRÁCH VE SVĚTLE JUDIKATURY

Soud v New Yorku nedávno rozhodl, že užívání vozidel Humvee výrobce AMG ve hrách společnosti Activision není porušením práv duševního vlastnictví a spadá pod první dodatek ústavy USA. Pro příštích herních studií k licencování obsahu to může znamenat podstatnou změnu. Vztah videoher, resp. jejich obsahu, a registrovaného duševního vlastnictví je historicky komplikovaný. Většina hráčů se mnohokrát setkala s rozdíly v přístupu k výrobkům ze skutečného světa.

 číst více na www.pravniprostor.cz

COVID VS. RAKOUSKÁ ÚSTAVNOST – 3 ROZHODNUTÍ

Náš jižní soused také přijal v různé podobě opatření proti šíření koronaviru. Některá byla „na hraně“ a zabýval se jimi rakouský Ústavní soud. Co si vídeňský strážce ústavnosti myslí o vyloučení náhrady za omezení podnikání? Jak posoudil rozdílnou úpravu pro srovnatelné obchody? A jak se postavil k fakticky domácímu vězení? Rakouský Ústavní soud (Verfassungsgerichtshof) vydal několik zajímavých a medializovaných rozhodnutí, která neunikla pozornosti ani českých médií.

 číst více na www.pravniprostor.cz

ROZHOVOR

... návrh stanoviska, ke kterému se ostatní členové vyjadřují, dávají návrhy a podněty. Výhodou je, že mohou přispět svými zkušenostmi podnikového právníka Pražské energetiky i znalostmi získanými v odborných sekcích v Unii podnikových právníků a při přípravě a realizaci našeho vzdělávání.

OT: Scházíme se každé dva týdny. Na schůzce se mimo jiné vyberou dvě aktuální témata a určí tým zpracovatelů, který vypracuje návrh stanoviska, který se následně zašle ostatním členům platformy. Na příští schůzce se pak návrh diskutuje a každý ze členů může říct svůj pohled na věc a dát podněty související s jeho expertizou, oblastí práva, což je velmi obohacující. Následně je stanovisko publikováno.

Myslíte, že síla Vašeho odborného názoru přesvědčí členy vlády a další činitele, aby se Vašimi stanovisky řídili?

MB: Jde nám o to, abychom poskytli téma zpracované tak, aby bylo srozumitelné, naším cílem je, aby rozpoutalo debatu a bylo podnětem pro odborné diskuse.

OT: Pokud se zákonodárce rozhodne, že nějaké naše závěry a doporučení využije v praxi, tím lépe.

Vaše první stanovisko se týkalo ústavnosti a zákonnosti opatření přijatých státem v reakci na pandemii. Konkrétně šlo o zákony přijaté ve stavu legislativní nouze, krizová opatření vlády a mimořádná opatření Ministerstva zdravotnictví. Co konkrétně považujete Vy za nejvíce problematické?

OT: Když to vezmeme od začátku, tak už samotné poněkud nepřehledné vyhlásování a komunikování jednotlivých krizových opatření vlády a mimořádných opatření Ministerstva zdravotnictví směrem k veřejnosti, kdy si myslím, že nato o jak důležité právní normy se jednalo, tak se v nich v určitou chvíli obtížně orientovali odborníci, natož samotní občané, kteří pak nevěděli, co je jim dovoleno a co naopak zakázáno.

[celý rozhovor](#)

Anna Matoušková | redaktorka

Staňte se členy portálu Právní Prostor

- ✓ Zasilání novinek
- ✓ Hodnocení článků
- ✓ Archiv časopisu
- ✓ Diskuze

ZAREGISTROVAT SE

HLÍDAČ OCHRANNÝCH ZNÁMEK

MĚJTE SVÉ OCHRANNÉ ZNÁMKY
POD KONTROLOU

VÍCE INFORMACÍ >